

## DECIZIA nr. 558 din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 alin. \(2\)](#), [art. 32](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) privind serviciile poștale

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 841 din 24 octombrie 2016**

**Data intrării în vigoare 24-10-2016**

|                        |                      |
|------------------------|----------------------|
| Valer Dorneanu         | - președinte         |
| Petre Lăzăroiu         | - judecător          |
| Mircea Ștefan Minea    | - judecător          |
| Daniel Marius Morar    | - judecător          |
| Puskás Valentin Zoltán | - judecător          |
| Simona-Maya Teodoroiu  | - judecător          |
| Tudorel Toader         | - judecător          |
| Augustin Zegrean       | - judecător          |
| Simina Popescu         | - magistrat-asistent |

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

**1.** Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27 alin. \(2\)](#), [art. 32](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) privind serviciile poștale, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 3.218/300/2013/a1\* (1.569/2014) al Curții de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului nr. 1763D/2015 al Curții Constituționale.

**2.** Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public și în prezența autoarei excepției, Filofteia Ciobanu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul [art. 57](#) și [58 din Legea nr. 47/1992](#) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

**3.** Prin Încheierea nr. 24 din 28 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.218/300/2013/a1\* (1.569/2014), Curtea de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 27 alin. \(2\)](#), [art. 32](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) privind serviciile poștale. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză având ca obiect cererea de suspendare a pretinsului act administrativ normativ „Instrucțiuni comune ale poștei”, anularea acestuia și obligarea părților la înscrierea pe aviz a datei prezentării destinatarului la oficiu poștal și a motivului concret al refuzului de predare a trimiterii, anularea dispoziției-ștampilă cu conținut generic, obligarea părților să-i predea cele cerute în adresa cu nr. 411/2012 și plata de daune morale în cuantum de 10000 lei, cu cheltuieli de judecată.

**4.** În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile [art. 32 alin. \(1\)](#) și [\(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) sunt neconstituționale, deoarece sintagmele „celelalte dispoziții legale în vigoare”, „a celorlalte dispoziții legale în vigoare”, „se publică...în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare” din cuprinsul acestui text de lege conferă acestuia neclaritate, impredictibilitate și imprevizibilitate pentru utilizatorul de servicii poștale, destinatar sau expeditor și conduc, astfel, la abuzuri. De asemenea, prevederile [art. 27 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), care cuprind sintagma „într-un termen stabilit de aceasta”, sunt neconstituționale, deoarece au o redactare imprecisă. Or, legile și ordonanțele intră în vigoare la o dată exactă, clar stabilită de [Constituție](#), astfel încât „legiuitorul primar trebuia să prevadă cu determinare clară și exactă în timp, deci măsurabilă și controlabilă, fiecare termen de emitere a actelor administrative normative de către autoritățile pe care le abilitază să emită astfel de acte de organizare a ordonanței”. Totodată, susține că prevederile [art. 43 alin. \(1\)](#) și [art. 42 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) încalcă dreptul fundamental de acces liber la justiție, deoarece îngreșesc dreptul persoanei vătămate prin acte, fapte, operațiuni de pierdere, distrugere, furt privind trimiterile poștale, de a se adresa justiției, în vederea obținerii de despăgubiri pentru prejudiciile suferite.

**5.** Curtea de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 32 alin. \(1\)](#) și [\(2\)](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) nu este întemeiată, aceste norme de lege neîncalcând dispozițiile [art. 21 alin. \(1\)-\(3\) din Constituție](#). Sintagmele „celelalte dispoziții legale în vigoare”, „a celorlalte dispoziții legale în vigoare” și „se publică...în condițiile

stabilite de autoritatea de reglementare“ din cuprinsul [art. 32](#) al ordonanței menționate nu sunt neclare ori imprevizibile și nu au semnificația unei inegalități a armelor, deci nu constituie o îngrădire a dreptului la un proces echitabil. Astfel, câtă vreme pretenția ce se urmărește a fi valorificată de utilizatorul de servicii poștale în fața instanțelor de judecată, decurgând din pretinsa răspundere a furnizorului de servicii poștale, are ca temei condițiile prevăzute în contractele încheiate de furnizor cu utilizatorii [cât privește [alineatul \(1\) al art. 32](#)], nu se poate susține că reglementarea potrivit căreia stabilirea acestei răspunderi se face în limitele acestor contracte (limite speciale), dar cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, încalcă în vreun fel dreptul la un proces echitabil. Similar este raționamentul și cât privește alineatul al doilea, referitor la sfera de servicii poștale prestate de furnizorul de servicii universal în acest domeniu. În privința [art. 42 alin. \(1\)](#) și [43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), instanța judecătorească apreciază că acestea nu sunt neconstituționale ca urmare a îngrădirii dreptului de acces la instanța judecătorească, astfel cum susține recurenta, prin limitarea răspunderii furnizorului numai la pierderea, distrugerea, furtul trimiterii poștale. Astfel, dispozițiile menționate reglementează o răspundere specială a furnizorului de servicii poștale, în sensul că pentru faptele, operațiunile ori rezultatele enumerate limitativ de [art. 42 alin. \(1\) din ordonanță](#), persoana prejudiciată are dreptul la repararea prejudiciului, însă numai în limitele stabilite expres de normele speciale reprezentate de [Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#). Aceasta, însă, nu are semnificația excluderii posibilității persoanei vătămate de a-și valorifica, pe temeiul dreptului comun, printr-o cerere în justiție, dreptul la repararea pagubei produse prin orice altă faptă pretins prejudiciabilă, cu excepția celor prevăzute de [art. 42](#) din ordonanță, săvârșită de furnizorul de servicii poștale. Cu privire la prevederile [art. 27 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), instanța judecătorească consideră că omisiunea legiuitorului de a stabili un termen determinat în care autoritatea să solicite spre aprobare regulile aplicabile serviciilor poștale din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze, reguli ce trebuie stabilite de furnizorul universal și pe care acesta este obligat să le respecte în relațiile cu utilizatorii (potrivit [art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#)), poate avea ca rezultat îngrădirea dreptului de acces la justiție a utilizatorului care se consideră prejudiciat printr-o acțiune/omisiune a furnizorului de servicii poștale.

**6.** Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**7.** Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 32 alin. \(1\)](#) și [alin. \(2\)](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) este neîntemeiată, iar, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a [art. 27](#) din același act normativ, precizează că asupra acesteia „urmează a se pronunța instituția competentă și anume, Curtea Constituțională“. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport de [art. 21 din Constituție](#), Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, precizează că, în cauza de față, nu se poate pune problema unei încălcări a dreptului fundamental al liberului acces la justiție, fiind în prezența reglementării de către legiuitor a unei modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, ce decurge dintr-o formă de răspundere specială a furnizorului de servicii poștale, în sensul că pentru faptele ori operațiunile enumerate limitativ în cuprinsul [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), persoana prejudiciată are dreptul la repararea prejudiciului, însă numai în limitele stabilite expres de normele speciale în materie, și anume de [Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#). În plus, astfel cum a reținut și instanța judecătorească investită cu soluționarea cauzei, aceste aspecte nu pot echivala cu o excludere a persoanei vătămate de a-și valorifica, în condițiile dreptului comun, posibilitatea de a solicita repararea pagubei produse prin orice altă faptă pretins prejudiciabilă săvârșită de furnizorul de servicii poștale, cu excepția celor menționate în cuprinsul [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#). În ceea ce privește prevederile [art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), criticate pentru neconstituționalitate din perspectiva neclarității și impreciziei în reglementare, precizează că norma legală în cauză stabilește o formă de răspundere contractuală, în condițiile [art. 1.350 din Legea nr. 287/2009](#) privind [Codul civil](#). Practic, răspunderea în cauză urmează a opera în condițiile stabilite de contractele respective, încheiate de părți, în acord cu principiul libertății contractuale, motiv pentru care nu se poate susține că normele legale aplicabile sunt neclare și imprecise. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor [art. 27](#) din [Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), invocă [Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012](#), potrivit căreia orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii. În același sens, invocă, spre exemplu, [Deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010](#) și [nr. 743 din 2 iunie 2011](#), precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Cantoni împotriva Franței și Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României.

**8.** Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

**9.** Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

**10.** Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile [art. 27 alin. \(2\)](#), [art. 32](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) \*) privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Curtea observă că prevederile de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate au fost abrogate, prin [art. 62 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013](#) privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 15 martie 2013, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 187/2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 1 iulie 2013. Cu toate acestea, având în vedere că, în cauza dedusă judecării instanței judecătorești, prevederile [art. 27 alin. \(2\)](#), [art. 32](#), [art. 42 alin. \(1\)](#) și [art. 43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) continuă să producă efecte juridice, Curtea, în lumina [Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a analiza constituționalitatea acestor prevederi legale, care au următorul cuprins:

#### Notă

\*) [Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) privind serviciile poștale a fost modificată prin [Legea nr. 187/2013](#), titlul având următorul cuprins: „[Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) privind Conservatorul de timbre”.

– Art. 27 alin. (2): „Furnizorul de serviciu universal stabilește și supune spre aprobare autorității de reglementare, într-un termen stabilit de aceasta, regulile aplicabile serviciilor poștale din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze. În cazul în care apreciază că regulile propuse sunt nesatisfăcătoare din punct de vedere tehnic sau al protecției utilizatorilor ori contravin prevederilor legale, acordurilor internaționale la care România este parte sau regulilor minime obligatorii stabilite potrivit alin. (3), autoritatea de reglementare poate solicita modificarea corespunzătoare a acestor reguli, iar furnizorul de serviciu universal este obligat să opereze modificările cerute.”;

– Art. 32:

*(1) Răspunderea față de utilizatori pentru serviciile poștale se stabilește potrivit contractelor încheiate cu utilizatorii, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță și de celelalte dispoziții legale în vigoare.*

*(2) Răspunderea față de utilizatori pentru serviciile poștale incluse în sfera serviciului universal, prestate de furnizorul de serviciu universal, se stabilește, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe și a celorlalte dispoziții legale în vigoare, prin clauzele contractului-cadru care se avizează de autoritatea de reglementare și se publică pe cheltuiela furnizorului de serviciu universal, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.”;*

– Art. 42 alin. (1): „Expeditorul are dreptul la o despăgubire corespunzătoare valorii reale a prejudiciului cauzat prin pierderea, furtul, distrugerea totală sau parțială sau prin deteriorarea trimiterii, valoare care nu va depăși limitele prevăzute la art. 43. Pagubele indirecte și beneficiile nerealizate nu se despăgubesc.”;

– Art. 43 alin. (1): „Furnizorii de servicii poștale răspund pentru trimiterile poștale interne, după cum urmează:

**a) în caz de pierdere, furt sau distrugere totală:**

**1.** cu întreaga valoare declarată, pentru o trimitere poștală care face obiectul unui serviciu de trimitere cu valoare declarată;

**2.** cu întreaga valoare declarată, pentru o trimitere poștală care face obiectul unui serviciu de trimitere contra ramburs, până în momentul livrării la destinatar;

**3.** cu întreaga valoare a rambursului, pentru o trimitere poștală care face obiectul unui serviciu de trimitere contra ramburs, după livrarea acesteia destinatarului, când furnizorul de servicii poștale a omis încasarea rambursului de la destinatar;

**4.** abrogat

**5.** cu suma reprezentând de 10 ori tariful serviciului, pentru trimiterile poștale care nu fac obiectul unui serviciu de trimitere cu valoare declarată;

**b) în caz de pierdere parțială, distrugere parțială sau deteriorare:**

**1.** cu valoarea declarată pentru partea lipsă, distrusă sau deteriorată, înscrisă în nota de inventar, pentru trimiterile poștale depuse deschise, care fac obiectul unui serviciu de trimitere cu valoare declarată;

**2.** cu cota-parte corespunzătoare greutății lipsă din valoarea declarată, pentru trimiterile poștale depuse închise, care fac obiectul unui serviciu de trimitere cu valoare declarată;

**3.** cu cota-parte din suma prevăzută la lit. a) pct. 5, stabilită în raport cu greutatea lipsă sau cu greutatea conținutului deteriorat, pentru coletele care nu fac obiectul unui serviciu de trimitere cu valoare declarată;

**4. cu suma prevăzută la lit. a) pct. 5, în caz de pierdere parțială, distrugere parțială sau deteriorare a trimiterilor poștale, altele decât coletele.**“

**11.** În opinia autoarei excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în [art. 1 alin. \(3\)](#) privind trăsăturile statului român și [art. 21](#) privind accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate dispozițiile [art. 6 - Dreptul la un proces echitabil, cuprinse în Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

**12.** Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile [art. 27 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), care fac parte din Capitolul VII al ordonanței menționate, intitulat „Protecția utilizatorilor“, stabilesc obligația furnizorului de serviciu universal de a supune aprobării autorității de reglementare, într-un termen stabilit de aceasta, regulile aplicabile serviciilor poștale din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze. Astfel cum stabilește [art. 2 lit. q\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), furnizorul universal este orice furnizor de servicii poștale care prestează unul sau mai multe servicii poștale din sfera serviciului universal, în zona și în condițiile speciale stabilite de autoritatea de reglementare, și care este desemnat în acest sens de aceasta. Față de critica autoarei excepției de neconstituționalitate vizând presupusa imprecizie a sintagmei „într-un termen stabilit de aceasta“, (autoritatea de reglementare) din cuprinsul [art. 27 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, având în vedere natura juridică specifică a regulilor aplicabile serviciilor poștale din sfera serviciului universal. Astfel, aceste reguli se supun aprobării autorității de reglementare, contribuind la asigurarea cadrului de reglementare a prestării serviciilor poștale, fără a avea însă un caracter general, universal, specific reglementărilor de forță juridică a legii. De asemenea, prevederile de lege criticate stabilesc că, în cazul în care apreciază că regulile propuse sunt nesatisfăcătoare din punct de vedere tehnic sau al protecției utilizatorilor ori contravin prevederilor legale, înțelegerilor internaționale la care România este parte sau regulilor minime obligatorii stabilite potrivit alin. (2), autoritatea de reglementare poate solicita modificarea corespunzătoare a acestor reguli, iar furnizorii de servicii poștale sunt obligați să opereze modificările cerute. Prin conținutul lor, aceste reguli contribuie, așadar, la asigurarea cadrului unitar, specific funcționării fiecărui furnizor de serviciu universal. În aceste condiții, Curtea constată că normele de lege criticate nu pot fi caracterizate ca imprecise, ci, dimpotrivă, dau expresie liberului acces al persoanelor de drept public sau de drept privat la activitatea de furnizare a serviciilor poștale, în limitele și în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare, potrivit legii.

**13.** În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor [art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), formulată prin prisma susținerii caracterului imprecis al sintagmelor „celelalte dispoziții legale în vigoare“, „a celorlalte dispoziții legale în vigoare“, „se publică ... în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare“, Curtea reține că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate instituie reguli privind răspunderea față de utilizatori pentru serviciile poștale furnizate, reprezentând, din punctul de vedere al tehnicii legislative, o normă de trimitere. Astfel, răspunderea furnizorilor față de utilizatori se stabilește potrivit contractelor încheiate cu utilizatorii, în condițiile prevăzute de [Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) și de celelalte dispoziții legale în vigoare. Norma legală criticată stabilește, așadar, o formă de răspundere contractuală. În plus, Curtea observă că încălcarea obligațiilor prevăzute de [art. 32 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#) constituie contravenție, potrivit [art. 58 pct. 20](#) din același act normativ.

**14.** În aceste condiții, Curtea constată că prevederile de lege criticate conțin norme suficient de clare și precise, care permit destinatarilor acestora să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Pe cale de consecință, Curtea constată că criticile de neconstituționalitate privind imprecizia normelor și afectarea dreptului la un proces echitabil, nu pot fi, sub niciun aspect, reținute.

**15.** În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 42 alin. \(1\)](#) și [43 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#), Curtea reține că prevederile legale menționate reglementează o răspundere specială a furnizorului de servicii poștale, în sensul că pentru faptele, operațiunile ori rezultatele enumerate limitativ de [art. 42 alin. \(1\)](#) din ordonanță, persoana prejudiciată are dreptul la repararea prejudiciului, însă în limitele stabilite expres de normele speciale, reprezentate de [Ordonanța Guvernului nr. 31/2002](#). Aceasta, însă, nu are semnificația excluderii posibilității persoanei vătămate de a-și valorifica, în temeiul dreptului comun, printr-o cerere adresată instanței judecătorești, dreptul la repararea pagubei produse prin orice altă faptă pretins prejudiciabilă, cu excepția celor prevăzute de [art. 42 din ordonanță](#), săvârșită de furnizorul de servicii poștale. Pe cale de consecință, Curtea constată că dispozițiile [art. 21 din Constituție](#), care stabilesc dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților sau intereselor sale legitime și de a beneficia de un proces echitabil, nu sunt încălcate.

**16.** Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 3.218/300 /2013/a1\* (1.569/2014) al Curții de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că prevederile art. 27 alin. (2), art. 32, art. 42 alin. (1) și art. 43 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 31 /2002 privind serviciile poștale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

**PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE,**

**prof. univ. dr. VALER DORNEANU**

**Magistrat-asistent,**

**Simina Popescu**

----